

כמו אהרן, שהרי אהרן זכה
בנבואה עליונה על כל שאר
הכהנים. זכה בכהנה על כלם.
משה זכה בנבואה, ושמש בכהנה
עליונה. שמואל זכה בשתיקה.
מה משה היה קורא והקדוש ברוך
הוא משיב לו מיד - אף בשמואל
כתוב (שמואל א-יב) הלא קציר חטים
היום אקרא אל ה' ויתן קלות וגו'.
אבל לא עלה לדרגה עליונה
כמשה. מה אהרן היה משמש
בכהנה אצל הקדוש ברוך הוא -
אף שמואל היה משמש לפני
הקדוש ברוך הוא, אבל לא עלה
בשמש עליון כמו אהרן.

והדבר כך הוא: שלשה הם שהיו
נביאים נאמנים ושמשו בכהנה.
אחד משה, ואחד אהרן, ואחד
שמואל. ואם תאמר ששמואל לא
המשיך (שמש) בכהנה, אלא אחר
היה שמש בכהנה, ומיהו?
ירמיהו - לא כך! שהרי כתוב
(ירמיהו א) מן הכהנים אשר בענתות.
מן הכהנים היה, אבל לא שמש.
ושמואל שמש בימי עלי, ומשה
פעם אחת כל אותם שבעת ימי
המלוואים.

שמואל זכה לנער, שכתוב
(שמואל א-א) והנער נער. (שם ב)
ושמואל משרת. ומשום שעמד
בדרגה הזו, ודאי שהוא כמו משה
ואהרן. מי שנוטל את הנער הזה
וזכה בו, זוכה באותן דרגות
עליונות שעמדו בהם משה
ואהרן.

הברוכים הם זהב, כמו שבארנו,
משום שיוצאים מצד הזהב, ולא
מערב בהם כסף ולא גון אחר,
וזהו גון זהב ירקרק. במשפך
מתערבים הגונים זהב וכסף
ללכת כאחד, להיות סוד
שקלעלה כאחד. עוד נחשת
להיות עם, וללכת בין כל
הצדדים, שתמצא שלמות בכל

אהרן זכה בנבואה עלאה, על כל שאר כהני.
זכה בכהונה על פלהו.

משה זכה בנבואה, ושמש בכהונה עלאה.
שמואל זכה בתרווייהו. מה משה היה
קרי, וקודשא בריך הוא אתיב ליה מיד. אוף
שמואל פתיב ביה, (שמואל א יב) הלא קציר חטים
היום אקרא אל יי' ויתן קולות וגו'. אבל לא
סליק לדרגא עלאה כמשה. מה אהרן היה
משמש בכהונה גבי קדשא בריך הוא, אוף
שמואל היה משמש קמי קדשא בריך הוא,
אבל לא סליק בשמושא עלאה פאהרן.

ומרה הכי הוא. תלתא אינון דהוו נביאי
מהימני, ושמשו בכהונה. חד משה,
וחד אהרן, וחד שמואל. ואי תימא שמואל
לא משיך (ב"א שמש) בכהונה, אלא אחר היה
דשמש בכהונה, ומנו (דף קמ"ח ע"ב) ירמיהו. לאו
הכי, דהא פתיב, (ירמיהו א) מן הכהנים אשר
בענתות. מן הכהנים היה, אבל לא שמש.
ושמואל ביומי דעלי שמש. ומשה שמש
זמנא חדא, כל אינון שבעת ימי מלוואים.

שמואל זכה לנער, דכתיב, (שמואל א א) והנער
נער. (שמואל א ב) ושמואל משרת. ובגין
דקיימא בהאי דרגא, ודאי איהו כמשה
ואהרן. מאן דנטיל להאי נער, וזכי ביה, זכי
באינון דרגין עלאין, דקיימין בהו משה
ואהרן.

ברוכים אינון זהב, כמה דאוקמוה, בגין
דנפקי מסטרא דזהב, ולא אתערב
בהו כסף, ולא גון אחרא, ודא איהו
גון זהב ירקרק. במשפך מתערבין גוונין,
זהב וכסף למיהו פחדא, למיהו רזא
דלעילא פחד. תו נחשת למיהו בהדייהו,
ולמיזל בינייהו כל סטרין, לא שתכחא שלימו